

Janina Osewska

Ogród

Kiedy miałam osiem miesięcy,
zabrałaś mnie, babciu, do ogrodu.
Uczyłaś rozróżniania przez dotyk
igieł jałowców i tui, które uwalniały swoją woń
za każdym poruszeniem.
Nie wiedziałam, co to jest zapach i jak
wciągać go w nozdrza.
Patrzyłam jak to robisz i zapamiętywałam.
Kiedy chciałam zjeść owoce cisu,
odwracałaś moją uwagę ku ziemi,
gdzie mogłam ćwiczyć się w zrywaniu
trawy i stokrotek.
Dziwiła mnie nieodwracalność moich dokonań
i mnogość płatków, które spadały jak nieznane mi gwiazdy.
Wtedy po raz pierwszy wypowiedziałam słowo „kwiaty”,
wskazując na stokrotki.

Schody

Kiedy zaczęłam chodzić,
nauczyłaś mnie wspinaczki po schodach.
Pokonywałam stopień za stopniem,
a ty mówiłaś: brawo, idź dalej, dasz radę,
ćwicz się w podążaniu za marzeniami.
Trudniej było schodzić tyłem
jak rak, którego jeszcze nie poznałam.

Z każdego stopnia widać było coś innego:
radio, okno, kota śpiącego na parapecie,
zegar, obraz, lampę, fotel, stół.
Jeszcze nie nazywam tego, co widzę – ale rozróżniam.
Nie wolno mi tylko oglądać się za siebie, bo to grozi
upadkiem.
Nie wiem, co to jest upadek.
Mówisz, że ma wiele znaczeń.

JANINA OSEWSKA

– poetka, fotografka, animatorka życia literackiego, wydawca. Opublikowała sześć tomów wierszy. Ostatnio *Niebieska chwila* (2017) i *Jaśnienia* (2020), które były nominowane do Ogólnopolskiej Nagrody Literackiej im. Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego „Orfeusz” w kategorii „Orfeusz Mazurski” oraz otrzymały wyróżnienie kapituły Nagrody Literackiej im. ks. Jana Twardowskiego. Jej wiersze były tłumaczone na wiele języków obcych, a wiersz pt. *Kobieta w sukience zapinanej z tyłu na guziki* doczekał się przekładów na piętnaście. Publikowała w polskich piśmiech literackich oraz w USA, Australii, na Litwie, Ukrainie, w Turcji, Mongolii, Czechach, Libanie, Indiach, Serbii, na Węgrzech. Nagradzana w USA (2004, 2005),

Irlandii (2015), Libanie (2019), Indiach (2019), Argentynie (2020, 2021), Turcji (2021). Otrzymała nagrodę Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu (2020), Marszałka Województwa Podlaskiego (2020) oraz tytuł Ambasadora Augustowa (2021).

Prowadzi Kawiarenkę Literacką i towarzyszący jej Konkurs Jednego Wiersza (KJW). Założyła Fundację Słowo i Obraz, której jest prezesem. Należy do Stowarzyszenia Pisarzy Polskich, Stowarzyszenia Academia Europaea Sarbieviana, The World Academy of Art and Culture i jest członkiem honorowym Maison Naman pour la Culture w Libanie. Urodziła się i mieszka w Augustowie.

fol. Bogumiła Maleszewska-Oksztol

